

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 56

39. årgang

6. marts 1996

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 385/96 af 29. januar 1996 om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer 21

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 384/96

af 22. december 1995

om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 235 i traktaten, og som gælder for varer, fremstillet på basis af landbrugsprodukter, og særlig til de bestemmelser i disse forordninger, der muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte alle beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne med de i nævnte forordninger fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 2423/88⁽³⁾ vedtog Rådet fælles regler om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab;
- (2) disse regler blev vedtaget i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (i det følgende benævnt GATT), af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (antidumpingkodeks af 1979) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI, og XXIII i GATT (kodeks om subsidier og udligningstold);
- (3) de multilaterale handelsforhandlinger, der afsluttedes i 1994, førte til nye aftaler om anvendelsen af artikel VI i GATT, og Fællesskabets regler bør

derfor ændres på baggrund af disse nye aftaler; som følge af den forskelligartede karakter af de nye regler vedrørende dumping og subsidier er det også ønskeligt, at der foreligger særskilte fællesskabsregler på disse to områder, og de nye regler vedrørende subsidier og udligningstold er derfor indeholdt i en særskilt forordning;

- (4) ved anvendelsen af disse regler er det for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som tilvejebringes ved GATT-aftalen, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til sine vigtigste handelspartners fortolkning af reglerne;
- (5) den nye aftale om dumping, nemlig aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, i det følgende benævnt 1994-antidumpingaftalen, indeholder nye og detaljerede regler, især med hensyn til beregningen af dumping, procedurerne for indledning og gennemførelse af en undersøgelse, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, indførelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af antidumpingtold, varigheden af og genoptagelse af undersøgelse af antidumpingforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger om antidumpingundersøgelser; i betragtning af de omfattende ændringer og for at sikre en korrekt og gennemsigtig gennemførelse af de nye regler bør ordlyden af de nye aftaler i videst muligt omfang overføres til fællesskabslovgivningen;
- (6) det er ønskeligt at fastlægge klare og detaljerede regler for beregningen af den normale værdi, navnlig at den under alle omstændigheder bør fastsættes på grundlag af et repræsentativt salg i normal handel i eksportlandet; det er formålstjenligt at præcisere de omstændigheder, hvorunder salg på hjemmemarkedet kan anses for at have fundet sted med tab og lades ude af betragtning, og hvorunder det resterende salg eller den beregnede normale værdi eller salget til et tredjeland kan anvendes som grundlag for afgørelsen; der bør endvidere fastlægges regler for en korrekt omkostningsfordeling, herunder i forbindelse med påbegyndelse af virk-

⁽¹⁾ EFT nr. C 319 af 30. 11. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 17 af 22. 1. 1996.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

- somhed, hvor det også er hensigtsmæssigt at fastlægge retningslinjer for definitionen af opstart samt omfanget af og metoden for fordelingen; ved beregningen af en normal værdi er det også nødvendigt at angive den metode, der skal anvendes til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt den fortjeneste, der skal indregnes i en sådan værdi;
- (7) ved fastlæggelsen af den normale værdi for lande uden markedsøkonomi må det anses for formålstjenligt at fastsætte regler for valg af et egnet tredjeland med markedsøkonomi, der kan anvendes med henblik herpå, og endvidere bør det fastsættes, at hvis det ikke er muligt at finde et egnet tredjeland, kan den normale værdi fastsættes på ethvert andet rimeligt grundlag;
- (8) det er formålstjenligt at definere eksportprisen og at opregne de justeringer, der skal foretages i de tilfælde, hvor det anses for påkrævet at beregne denne pris på grundlag af den første pris på det åbne marked;
- (9) for at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportpris og normal værdi er det tilrådeligt at opregne de faktorer, der kan øve indflydelse på priserne og disses sammenlignelighed, og at fastlægge særlige regler for hvornår og hvorledes justeringerne skal foretages, herunder at enhver gentagelse af justeringerne skal undgås; det er også nødvendigt at fastsætte, at sammenligningen kan finde sted på grundlag af gennemsnitspriser, idet de individuelle eksportpriser dog kan sammenlignes med en gennemsnitlig normal værdi, når førstnævnte er forskellige alt efter kunde, område eller periode;
- (10) det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om dumpingimporten har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet;
- (11) det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«; det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes antidumpingforanstaltninger på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet, og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region;
- (12) det er nødvendigt at fastsætte, hvem der kan indgive en antidumpingklage, herunder omfanget af den pågældende EF-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om dumping, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde; det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure;
- (13) det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes berørte parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser; det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning; der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil; medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger;
- (14) det er nødvendigt at fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage eller senere end ni måneder efter indledningen af proceduren; af administrative grunde er det også nødvendigt at fastsætte, at Kommissionen i alle tilfælde kan indføre en sådan told, enten umiddelbart i en periode på ni måneder eller i to etaper på henholdsvis seks og tre måneder;
- (15) det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper virkningerne af dumping og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told; det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplerende af undersøgelsesresultaterne; ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og overholdelsen heraf ikke giver anledning til en adfærd, der begrænser konkurrencen;
- (16) det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt afsluttes uden indførelse af foranstaltninger eller ved fastsættelse af endelige foranstaltninger, inden for en frist på tolv måneder og i intet tilfælde senere end 15 måneder efter indledningen af undersøgelsen; undersøgelser eller procedurer bør afsluttes, når dumpingmargenen er minimal eller den forvoldte skade ubetydelig, og disse udtryk bør defineres; i de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end dumpingmargenen, hvis et sådant lavere niveau er tilstræk-

- keligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes;
- (17) det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves; det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage;
- (18) det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en genoptagelse af en undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes; i tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale antidumpingtold; det bør også fastsættes, at i forbindelse med en ny beregning af dumpingmargenen, som nødvendiggør en ny beregning af eksportpriserne, skal told ikke behandles som en omkostning, der påløber mellem indførsel og videresalg, når den pågældende told afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Fællesskabet;
- (19) det er nødvendigt udtrykkeligt at åbne mulighed for en ny fastsættelse af eksportpriser og dumpingmargener, når tolden bæres af eksportøren gennem en form for kompensationsordning, og foranstaltningerne ikke afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Fællesskabet;
- (20) 1994-antidumpingaftalen indeholder ikke bestemmelser vedrørende omgåelse af antidumpingforanstaltninger, men i en særskilt GATT-ministerbeslutning erkendes det, at omgåelse er et problem, og spørgsmålet er forelagt til afgørelse i GATT-Antidumpingudvalget; i betragtning af, at det hidtil ikke er lykkedes at nå til enighed under de multilaterale forhandlinger, og i afventning af resultatet af Anti-dumpingudvalgets undersøgelse er det nødvendigt at indsatte nye bestemmelser i fællesskabslovgivningen til at imødegå adfærd, hvis hovedformål er at omgå antidumpingforanstaltninger, herunder simple samleprocesser i Fællesskabet eller et tredjeland;
- (21) Det er formålstjenligt at tillade suspension af antidumpingforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger;
- (22) det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen, for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel;
- (23) for at sikre en behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importandelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning;
- (24) det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand;
- (25) det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende dumping og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis;
- (26) for at sikre en rettidig afslutning af undersøgelserne er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort;
- (27) det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, samt at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde;
- (28) der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives;
- (29) det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser;
- (30) der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parter ret til at få indsigt i oplysninger;
- (31) ved Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, ophævede Rådet forordning

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95 (EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1).

(EØF) nr. 2423/88 og indførte et nyt fælles system for forsvar mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab;

- (32) det har ved offentliggørelse af forordning (EF) nr. 3283/94 vist sig, at der er væsentlige fejl i teksten til forordningen;
- (33) forordningen er endvidere blevet ændret to gange;
- (34) for at opnå klarhed, gennemsigtighed og retssikkerhed bør forordning (EF) nr. 3283/94 ophæves og afløses af en ny forordning, uden at dette berører de antidumpingprocedurer, der allerede er indledt i henhold til nævnte forordning eller forordning (EØF) nr. 2423/88 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.
2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.
3. Eksportlandet er normalt oprindelseslandet. Det kan imidlertid være et andet land, undtagen når varerne f.eks. blot forsendes i transit gennem dette land, eller de pågældende varer ikke produceres i dette land, eller der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i dette land.
4. I denne forordning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — omend den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Konstatering af dumping

A. NORMAL VÆRDI

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenteres priser.

Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

2. Salget af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendes normalt som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør mindst 5 % af salget af den pågældende vare til Fællesskabet. En lavere salgsmængde kan dog anvendes, hvis eksempelvis de priser, hvortil varen sælges, anses for repræsentative for det pågældende marked.

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.

4. Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed med et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode i betydelige mængder og til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode.

Hvis priser, som på salgstidspunktet er lavere end omkostningerne, er højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger, i undersøgelsesperioden, skal sådanne priser anses for at give dækning for omkostningerne inden for en rimelig periode.

Nævnte længere periode bør normalt være et år, men må under ingen omstændigheder være kortere end seks måneder, og salg til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, anses for at finde sted i betydelige mængder inden for en sådan periode, når det fastslås, at den vejede gennemsnitlige salgspris er lavere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, eller at de solgte mængder til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mindst 20 % af det salg, der anvendes som grundlag for fastsættelse af den normale værdi.

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

En fordeling af omkostninger, der beror på en fast praksis, kan lægges til grund. Omkostninger fordeles i øvrigt på grundlag af omsætningen, medmindre en anden fremgangsmåde er mere berettiget. En passende regulering af omkostningsfordelingen foretages med hensyn til engangsomkostninger, som begunstiger den fremtidige og/eller nuværende produktion, medmindre der i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit allerede er taget hensyn hertil.

Påvirkes omkostningerne for en del af omkostningsinddækningsperioden af anvendelsen af nye produktionsanlæg, som kræver betydelige yderligere investeringer, og af lav kapacitetsudnyttelse, der skyldes påbegyndelse af virksomhed i eller i en del af undersøgelsesperioden, er de gennemsnitlige omkostninger for den fase, hvor påbegyndelse af virksomhed finder sted, sådanne, som i henhold til ovennævnte fordelingsregler er gældende ved udgangen af denne fase og de indregnes for undersøgelsesperioden med dette beløb i de vejede gennemsnitlige omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit. Fasens længde fastlægges i relation til den pågældende producents eller eksportørs situation, men må ikke overstige en passende indledende del af omkostningsinddækningsperioden. Med henblik på denne justering af omkostninger, der vedrører undersøgelsesperioden, tages der hensyn til oplysninger vedrørende en sådan fase, som går ud over denne periode, for så vidt oplysningerne indgives forud for kontrolbesøg og senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen.

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

- a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked
- b) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af varer inden for samme generelle kategori
- c) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste

ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

7. Ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi og særligt de lande, på hvilke Rådets forordning (EF) nr. 519/94⁽¹⁾ finder anvendelse, fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et land med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Fællesskabet, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Fællesskabet for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

Et egnet tredjeland med markedsøkonomi udvælges på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der er fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen. Der tages også hensyn til tidsfrister, og er det relevant anvendes et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse.

Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om det påtænkte tredjeland med markedsøkonomi, og de indrømmes en frist på ti dage til at fremsætte bemærkninger.

B. EKSPORTPRIS

8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredje part, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem indførsel og videresalg, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Fællesskabets grænse.

De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 89.

importør, men som er betalt af en anden part i eller uden for Fællesskabet, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med importøren eller eksportøren, herunder: normale transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger; told, eventuel antidumpingtold og andre afgifter, der skal betales i importlandet ved indførsel eller salg af varerne, samt en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

C. SAMMENLIGNING

10. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for nedenstående faktorer:

a) Fysiske egenskaber

Der foretages en justering for forskelle i den pågældende vares fysiske egenskaber. Justeringen fastsættes efter et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi.

b) Importafgifter og indirekte skatter

Der foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Fællesskabet.

c) Rabatter, afslag og mængder

Der foretages en justering for forskelle i rabatter og afslag, herunder sådanne, der ydes for forskelle i mængder, hvis de pågældende rabatter og afslag er behørigt kvantificerede og er direkte knyttet til de pågældende salg. Der kan også foretages en justering for opsatte rabatter og afslag, hvis kravet herom er baseret på fast praksis i tidligere perioder, herunder opfyldelse af betingelserne for at opnå de pågældende rabatter eller afslag.

d) Handelsled

Der indrømmes en justering for forskelle i handelsled herunder enhver forskel, der måtte opstå i Original

Equipment Manufacturer (OEM)-salg, hvor det i forhold til distributionskæden på begge markeder påvises, at eksportprisen, herunder også en beregnet eksportpris, gælder for salg i et handelsled, der er forskelligt fra det for den normale værdi fastlagte, og forskellen har påvirket prisernes sammenlignelighed, hvilket påvises ved konsekvente og tydelige forskelle i sælgernes funktioner og priser i de forskellige handelsled på eksportlandets hjemmemarked. Justeringen fastsættes på grundlag af forskellens markedsværdi.

e) *Transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med varens forsendelse fra eksportørens forretningssted til en uafhængig køber, når sådanne omkostninger er indregnet i salgspriserne. Disse omkostninger indbefatter transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger.

f) *Emballeringsomkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med emballeringen af den pågældende vare.

g) *Kreditomkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i omkostningerne ved at yde kredit i forbindelse med de pågældende salg, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne.

h) *Omkostninger ved kundeservice*

Der foretages en justering for forskelle i de direkte omkostninger ved at yde garantier, kautioner, teknisk bistand og service, som fastsat ved lov og/eller i salgskontrakten.

i) *Provision*

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg.

j) *Valutaomregning*

Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, dog således, at når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, anvendes vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg. Normalt bør salgsdatoen være fakturadatoen, men datoen på kontrakten, indkøbsordren eller ordrebeskræftelsen kan anvendes, hvis de væsentlige salgsbetingelser mere korrekt

fremgår af disse dokumenter. Der ses bort fra svingninger i vekselkurserne, og eksportørerne indrømmes 60 dage til at justere deres priser, så de afspejler vedvarende bevægelser i vekselkurserne i undersøgelsesperioden.

D. DUMPINGMARGEN

11. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Fællesskabet eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Fællesskabet, dvs. på grundlag af hver enkelt transaktion. Er normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Fællesskabet, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.

12. Ved dumpingmargen forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. En dumpingmargenerne forskellige, kan der fastsættes en dumpingmargen i form af et vejte gennemsnit.

Artikel 3

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan

indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidig omfattet af antidumpingundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger af overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade om defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af dumpingimporten vurderes i forhold til EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne krite-

rier som produktionsprocessen og producenterens salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af dumpingimporten ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der indbefatter samme vare, for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forstående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

- a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- b) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forstående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
- c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og
- d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Definition af erhvervsgren i Fællesskabet

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

- a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, der påstås at være en

dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter

- b) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når
 - i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og
 - ii) når producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked. Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at dumpingimporten er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af dumpingimporten.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrolleres af en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikkeforbundne producenter. I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Ansers en erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 8 for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurdering af Fællesskabets interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller gør den situation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 9 og 10, sig gældende, kan der indføres midlertidig eller endelig told for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 5

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping

indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenlutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 6.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng mellem den påståede dumpingimport og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

- a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for størrelsen og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for.
- b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, der påstås indført til dumpingpriser, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare
- c) oplysninger om de priser, hvortil den pågældende vare sælges, når den er bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde oplysninger om de priser, hvortil varen sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om varens beregnede værdi), og oplysninger om eksportpriserne eller i påkommende tilfælde om de priser, hvortil varen første gang videre sælges til en uafhængig køber i Fællesskabet
- d) oplysninger om den mængdemæssige udvikling i den påståede dumpingimport, dumpingimportens indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgervirkningerne for den pågældende

erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på fællesskaberhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, at oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra de producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

5. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage underrettes regeringen for det pågældende eksportland dog, inden en undersøgelse indledes.

6. Beslutes det under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse.

7. Beviserne vedrørende både dumping og skade behandles samtidigt ved afgørelse af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten dumping eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes en procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Fællesskabet.

8. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

9. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

10. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen, endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og meddele oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger, endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

11. Kommissionen underretter de eksportører, importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i eksportlandet, og på anmodning også for andre involverede berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

12. En antidumpingprocedure er ikke til hinder for toldbehandlingen.

Artikel 6

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antidumpingundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne

regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, kan indrømmes en høring, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og repræsentanter for regeringen i eksportlandet samt de klagere, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og modargumenter fremlægges. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende gengives skriftligt.

7. De klagere, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, samt repræsentanterne for eksportlan-

det kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger.

Artikel 7

Midlertidig told

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5, er offentliggjort en meddelelse herom, og berørte parter har haft tilstrækkelig adgang til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10, hvis der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og hvis det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade. Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage, og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

2. Den midlertidige antidumpingtold må ikke være højere end den midlertidigt fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

4. Kommissionen indfører midlertidig told efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

5. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1 opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig antidumpingtold.

6. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af stk. 1-5. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

7. Midlertidig told kan indføres for en periode på seks måneder, som kan forlænges med tre måneder, eller den kan indføres for en periode på ni måneder. Perioden kan imidlertid kun forlænges eller udgøre ni måneder, hvis eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, anmoder herom, eller hvis de efter en meddelelse fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

Artikel 8

Tilsagn

1. Undersøgelser kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis en eksportør frivilligt afgiver tilsagn om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser til det pågældende område, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger bringes til ophør. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de bør være lavere end dumpingmargenen, hvis sådanne forhøjelser vil være tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men ingen eksportør er forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Eksportørerne kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag. Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis dumpingimporten ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra eksportørerne, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf. Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 20, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel

politisk karakter. De årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, kan omgives over for den pågældende eksportør, og han kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, og rejses der ingen indvendinger i Det Rådgivende Udvalg, afsluttes undersøgelsen. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at undersøgelsen afsluttes. Undersøgelsen anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om dumping og skade normalt. Træffes der i den forbindelse en negativ afgørelse om dumping og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode. Træffes der en positiv afgørelse om dumping og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 11 for at træde endeligt i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende eksportland.

9. Hvis en part misligholder et tilsagn eller trækker det tilbage, indføres der i overensstemmelse med artikel 9 en endelig told på grundlag af de faktiske omstændigheder, der blev fastlagt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til afgivelsen af det pågældende tilsagn, forudsat at denne undersøgelse afsluttedes med en endelig afgørelse om dumping og deraf følgende skade, og den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor eksportøren trækker et tilsagn tilbage.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 7 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den

undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 9

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger, indførelse af endelig told

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og rejses der ingen indvendinger i Det Rådgivende Udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

3. For så vidt angår procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, anses den forvaldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende indførte mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i artikel 5, stk. 7. Procedurer af samme art afsluttes omgående, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen, dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes for den enkelte eksportør, for hvem marginen er lavere end 2 %, og den pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren og kan blive undersøgt igen i forbindelse med en eventuel genoptagelse af en undersøgelse, der gennemføres for det pågældende land i henhold til artikel 11.

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvaldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der, senest en måned før en sådan told ophører, forslag for Rådet om endelige foranstaltninger. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told til være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

5. Antidumpingtold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I forordningen om

indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt og i almindelighed i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, det pågældende leverandørland.

6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven. Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra enhver nulmargen eller minimalmargen samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 18. For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 17, anvendes individuelle toldsatsere.

Artikel 10

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelserne i medfør af artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Rådet, uanset om der skal pålægges endelig antidumpingtold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er endeligt fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige antidumpingtold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, at

Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og:

- a) at der for den pågældende vare tidligere har fundet dumping sted gennem en længere periode, eller importøren havde kendskab til eller burde have haft kendskab til, at der fandt dumping sted, samt til omfanget af denne dumping og den påståede eller konstaterede skade, og
- b) at der ud over omfanget af den indførsel, der forårsagede skade, i undersøgelsesperioden, har været tale om en yderligere betydelig stigning i indførslen, som på baggrund af tidspunktet for og omfanget heraf samt andre omstændigheder indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold, der skal pålægges, vil blive alvorligt undergravet.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 11

Varighed, genoptagelse af undersøgelser og tilbagebetalinger

1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

En fornyet undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at

de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke skal eksportørerne, importørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Fællesskabet have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

Der skal i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i dette stykke, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages i henhold til andet afsnit. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Fællesskabet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse, mens foranstaltningerne er i kraft.

En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

4. En undersøgelse genoptages også med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener for nye eksportører i det pågældende eksportland, som ikke udførte den pågældende vare i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne.

En undersøgelse genoptages, når en ny eksportør eller producent kan påvise, at han ikke er forretningsmæssigt

forbundet med eksportørerne eller producenterne i det eksportland, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne for den pågældende vare, samt at han faktisk har udført varen til Fællesskabet efter udløbet af ovennævnte undersøgelsesperiode, eller han kan påvise, at han har indgået uigenkaldelige kontraktlige forpligtelser til at udføre en betydelig mængde til Fællesskabet.

En undersøgelse vedrørende en ny eksportør genoptages og gennemføres på et fremskyndet grundlag efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, og efter at producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Ved den kommissionsforordning, hvorved en undersøgelse genoptages, ophæves gældende told, for så vidt angår den pågældende nye eksportør ved en ændring af den forordning, hvorved tolden indførtes, og den pågældende indførsel gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, for at sikre, at der, hvis det på grundlag af genoptagelsen af undersøgelsen fastslås, at der finder dumping sted for en sådan ny eksportørs vedkommende, kan opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for genoptagelsen af undersøgelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, når tolden er indført i henhold til artikel 9, stk. 6.

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undertagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4. Sådanne undersøgelser gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest tolv måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen.

6. Kommissionen genoptager undersøgelser i henhold til denne artikel efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg. Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til stk. 2, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til stk. 3 og 4, af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

7. Er en undersøgelse af foranstaltninger, som genoptages i henhold til stk. 3, endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i stk. 2, skal en undersøgelse, som genoptages, også omfatte de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2.

8. Uanset stk. 2 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at den dumpingmargen, på grundlag af hvilken tolden er betalt, er blevet elimineret eller reduceret til et niveau, der er lavere end den gældende toldsats.

For at opnå tilbagebetaling af antidumpingtold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen.

Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og senest seks måneder efter den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af myndighederne, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videregiver straks anmodningen til Kommissionen.

En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den antidumpingtold, der kræves tilbagebetalt, om alle tolddokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende den normale værdi og de eksportpriser, der ved salg til Fællesskabet opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller hvor eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at dumpingmargenen er reduceret eller elimineret, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen.

Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for et rimeligt tidsrum, afvises anmodningen.

Kommissionen beslutter efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at genoptage en undersøgelse, og de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted senest tolv måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder efter den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af antidumpingtolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted senest 90 dage efter ovennævnte beslutning.

9. I alle genoptagede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttedes i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og bestemmelserne i artikel 17.

10. I alle undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, om eksportpriserne kan anses for pålidelige. Beslutes det imidlertid at beregne eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, beregnes eksportprisen uden fradrag for betalt antidumpingtold, hvis der forelig-

ger afgørende bevis for, at tolden korrekt afspejles i videresalgsspriserne og de efterfølgende salgsspriser i Fællesskabet.

Artikel 12

1. Fremlægger den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet tilstrækkelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at gældende foranstaltninger har ført til utilstrækkelige eller ingen ændringer i videresalgsspriserne eller de efterfølgende salgsspriser i Fællesskabet, kan undersøgelsen, efter at der har fundet konsultationer sted, genoptages for at fastslå, om de pågældende foranstaltninger har haft nogen indvirkning på ovennævnte priser.

2. Som led i en genoptaget undersøgelse i henhold til denne artikel gives der eksportører, importører og producenter i Fællesskabet lejlighed til at klarlægge situationen med hensyn til videresalgsspriser og efterfølgende salgsspriser, og fastslås det, at foranstaltningerne burde have ført til ændringer i sådanne priser for at afhjælpe den skade, der er fastlagt tidligere i henhold til artikel 3, tages eksportpriserne op til ny vurdering i overensstemmelse med artikel 2, og der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne under hensyntagen til de nye eksportpriser, der fastsættes. Fastslås det, at grunden til, at der ikke har været tale om prisændringer i Fællesskabet, er et fald i eksportpriserne, som indtraf forud for eller efter indførelsen af foranstaltninger, kan der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser.

3. Fremgår det af en undersøgelse i henhold til denne artikel, at der er tale om en større dumpingmargen, ændres gældende foranstaltninger af Rådet; som træffer afgørelse med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen, i overensstemmelse med de nye undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriserne.

4. De relevante bestemmelser i artikel 5 og 6 gælder for genoptagelse af undersøgelser i henhold til denne artikel, dog således at sådanne undersøgelser skal gennemføres hurtigt og normalt være afsluttet senest seks måneder efter tidspunktet for deres genoptagelse.

5. Der tages ved anvendelsen af denne artikel kun hensyn til påståede ændringer i den normale værdi, når fuldstændige og behørigt dokumenterede oplysninger om sådanne ændringer i den normale værdi forelægges for Kommissionen inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om genoptagelsen af undersøgelsen. Indebærer en undersøgelse en revurdering af de normale værdier, kan indførslen gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, indtil resultatet af den genoptagne undersøgelse foreligger.

Artikel 13

Omgåelse

1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til at gælde for indførsel fra

tredjelande af samme vare eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og der foreligger beviser for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer.

2. En samleproces i Fællesskabet eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

- a) processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og
- b) delene udgør mindst 60 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, dog således at omgåelse under ingen omstændigheder anses for at finde sted, når værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- og eller færdiggørelsesprocessen overstiger 25 % af fremstillingsomkostningerne, og
- c) virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne og gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen gældende fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

4. Når en vare er ledsaget af et toldcertifikat, hvori det erklæres, at indførslen af varen ikke indebærer en omgåelse, skal den ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5. Disse certifikater kan på skriftlig anmodning udstedes efter bemyndigelse meddelt af Kommissionen ved afgørelse, der træffes efter konsultationer i Det

Rådgivende Udvalg, eller af Rådet ved afgørelsen om indførelse af foranstaltninger, og certifikaterne er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

5. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende toldbestemmelser.

Artikel 14

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig antidumpingtold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig antidumpingtold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af dumpingmargenen og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordning eller afgørelse til de kendte berørte parter. Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse på genoptagelse af undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾ kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

Artikel 15

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne meddeler så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

- a) forekomsten af dumping og metoderne til fastlæggelse af dumpingmargenen
- b) forekomsten af skade og omfanget heraf

c) årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og skaden

d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af dumping, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 16

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om dumping og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan det undlades at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, omend dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 17

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så

vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve. Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 18 anvendelse.

Artikel 18

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, bør den part, der indgiver dem, omgående underrettes om

årsagerne hertil, og der bør gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 19

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som afgiver fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger bør ikke afvises på et utilstrækkeligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig

begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 15, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Artikel 20

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger efter stk. 2 indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under

behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal der fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Artikel 21

Fællesskabets interesser

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parter interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende dumping til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede dumping og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumpingundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for ikrafttrædelse af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for Det Rådgivende Udvalg. Ved udarbejdelsen af forslag i henhold til artikel 9, tager Kommissionen hensyn til de synspunkter, der fremføres i udvalget.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 22

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande
- b) fællesskabsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 3448/93⁽¹⁾, (EØF)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

Artikel 23

Ophævelse af eksisterende lovgivning og overgangsforanstaltninger

Forordning (EF) nr. 3283/94 ophæves, med undtagelse af artikel 23, stk. 1.

Ophævelsen af forordning (EF) nr. 3283/94 berører dog ikke gyldigheden af procedurer, der er indledt i henhold til nævnte forordning.

Henvisninger til forordning (EØF) nr. 2423/88 og forordning (EF) nr. 3283/94 betragtes i påkommende tilfælde som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

De frister, der er fastsat i artikel 5, stk. 9, artikel 6, stk. 9, og artikel 7, stk. 1, gælder for klager, der indgives i henhold til artikel 5, stk. 9, den 1. september 1995 og derefter, og for undersøgelser, der indledes på grundlag af sådanne klager.

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 222/88 (EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1).

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 (EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 385/96

af 29. januar 1996

om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådet om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som resultat af multilaterale forhandlinger, der er ført under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings auspicer, blev der den 21. december 1994 indgået en aftale om overholdelse af normale konkurrencevilkår i den kommercielle skibsbygnings- og skibsreparationsindustri, i det følgende benævnt »skibsbygningsaftalen«;
- (2) det er i forbindelse med skibsbygningsaftalen erkendt, at de særlige forhold, der kendetegner indkøb af skibe, har gjort det umuligt at anvende udlignings- og antidumpingtold som hjemlet i artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994, aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og aftalen om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994, der er knyttet som bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen; behovet for at tilvejebringe en effektiv beskyttelse mod salg af skibe til priser, der er lavere end den normale værdi, hvilket forvolder skade, har ført til indgåelse af en kodeks for skadelig prisfastsættelse inden for skibsbygning, som sammen med de deri fastlagte grundprincipper udgør bilag III til skibsbygningsaftalen, i det følgende benævnt »IPI-kodeksen«;
- (3) ordlyden af denne IPI-kodeks er hovedsagelig baseret på aftalen om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994, men den afviger fra denne aftale, når de særlige forhold, der kendetegner indkøb af skibe, gør det påkrævet; ordlyden af IPI-kodeksen bør derfor i videst muligt omfang overføres til fællesskabslovgivningen på grundlag af ordlyden af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽³⁾;

- (4) skibsbygningsaftalen og de retlige bestemmelser, der følger af den, er af væsentlig betydning for fællesskabsretten;
- (5) for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som tilvejebringes ved skibsbygningsaftalen, bør Fællesskabet træffe foranstaltninger mod enhver skadelig prisfastsættelse for et fartøj, hvis salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, forvolder skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet;
- (6) for så vidt angår skibsbyggere hjemmehørende hos parter i skibsbygningsaftalen kan Fællesskabet kun iværksætte en undersøgelse af salget af et fartøj, hvis køberen af dette fartøj er hjemmehørende i Fællesskabet, og forudsat at der ikke er tale om et militærfartøj;
- (7) det er ønskeligt at fastlægge klare og detaljerede regler for beregningen af den normale værdi; navnlig bør denne værdi om muligt fastsættes på grundlag af et repræsentativt salg af et lignende fartøj i normal handel i eksportlandet; det er formålstjenligt at fastlægge de omstændigheder, hvorunder et salg på hjemmemarkedet kan anses for at have fundet sted med tab og lades ude af betragtning, og hvorunder salget af et lignende fartøj til et tredjeland eller den beregnede normale værdi kan lægges til grund for beregningen; der bør endvidere fastlægges regler for en korrekt omkostningsfordeling, herunder i forbindelse med påbegyndelse af virksomhed; ved beregningen af den normale værdi er det også nødvendigt at angive, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, og hvilken fortjeneste der skal indregnes i en sådan værdi;
- (8) med henblik på korrekt anvendelse af det nye instrument til bekæmpelse af skadelig prisfastsættelse skal Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at kontrollere, om de regnskabsmæssige posteringer, som store konglomerater eller holdingselskaber i tredjelande har foretaget, er korrekte i forbindelse med vurderingen af kostprismstrukturen;
- (9) ved fastlæggelsen af den normale værdi for lande uden markedsøkonomi må det anses for formålstjenligt at fastsætte regler for valg af et egnet tredjeland med markedsøkonomi, der kan anvendes med henblik herpå, og endvidere bør det fastsættes, at hvis det ikke er muligt at finde et egnet tredje-

⁽¹⁾ EFT nr. C 13 af 18. 1. 1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 17 af 22. 1. 1996.

⁽³⁾ Se side 1 i denne Tidende.

- land, kan den normale værdi fastsættes på ethvert andet rimeligt grundlag;
- (10) det er formålstjenligt at definere eksportprisen og at opregne de justeringer, der skal foretages i de tilfælde, hvor det anses for påkrævet at beregne denne pris på grundlag af den første pris på det åbne marked;
- (11) for at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportpris og normal værdi er det tilrådeligt at opregne de faktorer, herunder kontraktbestemte bøder, der kan øve indflydelse på priserne og disses sammenlignelighed;
- (12) det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om salget som følge af den skadelige prisfastsættelse har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives prisen ved det pågældende salg, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet;
- (13) det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« under henvisning til muligheden for at bygge et lignende fartøj og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«;
- (14) det er nødvendigt at fastsætte de proceduremæssige og grundlæggende betingelser for indgivelse af en klage over skadelig prisfastsættelse, herunder i hvilken udstrækning klagen bør opnå tilslutning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, samt hvilke oplysninger om køberen af fartøjet, den skadelig prisfastsættelse, skaden og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde; det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure;
- (15) når køberen af det fartøj, der er omfattet af skadelig prisfastsættelse, er etableret på et område tilhørende en anden kontraherende part i skibsbygningsaftalen, kan en klage også indeholde en anmodning om, at den pågældende kontraherende parts myndigheder indleder en undersøgelse; en sådan anmodning sendes i påkommende tilfælde til den pågældende kontraherende parts myndigheder;
- (16) i relevante tilfælde kan en undersøgelse også indledes på grundlag af en skriftlig klage fra myndighederne hos en kontraherende part i skibsbygningsaftalen i overensstemmelse med denne forordning og bestemmelserne i skibsbygningsaftalen;
- (17) det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes interesserede parter bør underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de bør have rimelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og til at varetage deres interesser; det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især reglerne for, hvorledes interesserede parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning; der bør også fastlægges nærmere betingelser for, hvorledes en interesseret part kan få adgang til og fremsætte bemærkninger til oplysninger, der er indgivet af andre interesserede parter; medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger;
- (18) det er nødvendigt at fastsætte, at en sag, uanset om der er fastsat en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse eller ej, alt efter omstændighederne bør afsluttes senest et år efter indledningen af proceduren eller efter leveringen af fartøjet; undersøgelser eller procedurer bør afsluttes, når marginen for den skadelige prisfastsættelse er minimal;
- (19) en undersøgelse kan afsluttes uden pålæggelse af en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, hvis salget af det fartøj, hvis prisfastsættelse er skadelig, annulleres endeligt og uden forbehold, eller hvis et alternativt tilsvarende middel til afhjælpning af situationen godtages; der bør imidlertid tages særligt hensyn til, at den målsætning, der er fastlagt ved denne forordning, ikke bringes i fare;
- (20) der skal ved afgørelse pålægges en skibsbygger, hvis salg af et fartøj til en skadeligt fastsat pris forvolder skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, som beløbsmæssigt er lig med marginen for den skadelige prisfastsættelse, når alle de betingelser, der er fastsat i denne forordning, er opfyldt; der bør fastsættes præcise og detaljerede regler for gennemførelsen af denne afgørelse, herunder alle forholdsregler, der er nødvendige for den faktiske håndhævelse af den, navnlig iværksættelsen af modforanstaltninger, hvis den pågældende skibsbygger ikke betaler godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse inden for den fastsatte frist;
- (21) det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for fratagelse af laste- og losserettigheder i Fællesskabets havne for fartøjer, der er bygget af skibsbyggere, som er omfattet af modforanstaltninger;
- (22) forpligtelsen til at betale godtgørelsen for skadelig prisfastsættelser ophører først, når godtgørelsens fulde beløb er betalt, eller ved udløbet af den periode, i hvilken modforanstaltningerne gælder;

- (23) foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, må ikke være i modstrid med Fællesskabets interesser;
- (24) Fællesskabet er opmærksom på, at foranstaltninger i henhold til denne forordning skal træffes hurtigt og effektivt;
- (25) det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand;
- (26) det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende skadelig prisfastsættelse og skade, idet sådanne besøg dog er betinget af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis;
- (27) det er nødvendigt at fastsætte, at hvis en part ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan der anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde;
- (28) der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives;
- (29) det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en korrekt fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet gør det muligt for parterne at varetagere deres interesser —
- eller personbefordring eller til udførelse af særlige opgaver (f.eks. isbrydere og opmudringsfartøjer) og bugserbåde på 365 kW og derover
- b) forstås ved »lignende fartøj« et fartøj af samme type og med samme formål og samme omtrentlige størrelse som det pågældende fartøj og med egenskaber, der ligger tæt op ad det pågældende fartøjs egenskaber
- c) forstås ved »fartøj af samme generelle kategori« et fartøj af samme type og med samme formål, men af en klart anden størrelse
- d) forstås ved »salg« skabelse eller overførsel af en ejendomsinteresse i fartøjet med undtagelse af en ejendomsinteresse, der udelukkende skabes eller erhverves med det formål at stille sikkerhed for et normalt lån på markedsvilkår
- e) omfatter en »ejendomsinteresse« enhver kontrakt- eller ejerinteresse, der gør det muligt for den eller de af en sådan interesse begunstigede at drage fordel af fartøjets drift på en måde, der i alt væsentligt kan sammenlignes med den måde, hvorpå en ejer kan drage fordel af fartøjets drift. Ved afgørelsen af, om der foreligger en sådan væsentlig grad af sammenlignelighed, skal der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:
- i) vilkårene for og omstændighederne ved transaktionen
 - ii) forretningspraksis inden for det pågældende erhverv
 - iii) om det fartøj, der er genstand for transaktionen, indgår som en integrerende del af den eller de begunstigedes virksomhed, og
 - iv) om det i praksis er sandsynligt, at den eller de af sådanne interesser begunstigede vil drage fordel af og påtage sig risikoen ved fartøjets drift i en væsentlig del af fartøjets levetid

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper og definitioner

1. En godtgørelse for skadelig prisfastsættelse kan pålægges den skibsbygger, der bygger et fartøj, hvis prisfastsættelse er skadelig, når salget af dette fartøj til en køber i et andet land end fartøjets oprindelsesland forvolder skade.
2. Prisfastsættelsen for et fartøj anses for at være skadelig, hvis eksportprisen for det solgte fartøj er lavere end den sammenlignelige pris for et lignende fartøj, der sælges i normal handel til en køber i eksportlandet.
3. I denne forordning:
 - a) forstås ved »fartøj« selvdrevne søgående fartøjer på 100 GT og derover, der benyttes til godstransport

- f) forstås ved »køber« enhver person eller ethvert selskab, der erhverver en ejendomsinteresse, også ved leasing eller langtidstotalbefragtning, enten direkte eller indirekte i sammenhæng med den oprindelige overførsel fra skibsbyggeren, herunder en person eller et selskab, der ejer eller kontrollerer en køber eller giver køberen instruktioner. En person eller et selskab ejer en køber, når personen eller selskabet råder over en interesse på mere end 50 % i køberen. En person eller et selskab kontrollerer en køber, når personen eller selskabet retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for køberen, hvilket anses for at være tilfældet ved en interesse på 25 %. Hvis ejerskab af en køber er påvist, antages det, at der ikke foreligger nogen separat kontrol af den pågældende, medmindre det er konstateret på anden måde. Der kan være mere end én køber af et skib.
- g) forstås ved »selskab« privatretlige selskaber, herunder kooperative selskaber, og alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privat-

retten, også selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje

- h) forstås ved »kontraherende part« ethvert tredjeland, der er part i skibsbygningsaftalen.

Artikel 2

Konstatering af skadelig prisfastsættelse

A. Normal værdi

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af den pris, der er betalt eller skal betales i normal handel for et lignende fartøj af en uafhængig køber i eksportlandet.

2. Transaktioner mellem parter, som viser sig at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan ikke anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan ikke anvendes til fastsættelse af den normale værdi, medmindre det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

3. Foreligger der ikke salg af lignende fartøjer i normal handel, eller muliggør sådanne salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for et lignende fartøj på grundlag af eksportprisen for et lignende fartøj ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at denne pris er repræsentativ. Foreligger der ikke sådanne salg til et egnet tredjeland, eller muliggør de ikke en behørig sammenligning, fastsættes den normale værdi for et lignende fartøj på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

4. Salg af lignende fartøjer på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed plus et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort fra dem ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at disse salg har fundet sted til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode, som normalt bør være fem år.

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af regnskaber, der føres af den skibsbygger, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at disse regnskaber er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at regnskaberne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af det pågældende fartøj.

Der tages hensyn til dokumentation, som fremlægges vedrørende den rette fordeling af omkostningerne, forud-

sat at det påvises, at der traditionelt er foretaget en sådan fordeling. I mangel af en bedre egnet metode fordeles omkostningerne fortrinsvis på grundlag af omsætningen. Medmindre det allerede afspejles i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit, foretages der en passende justering for at tage hensyn til de engangsomkostninger, som begynder den fremtidige og/eller nuværende produktion, eller til omstændigheder, hvor omkostningerne er påvirket af påbegyndelse af virksomhed.

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede skibsbyggeres produktion og salg i normal handel af lignende fartøjer. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

- det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre skibsbyggere i oprindelseslandet for så vidt angår produktion og salg af lignende fartøjer på det pågældende lands hjemmemarked
- de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende skibsbygger på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af fartøjer af samme generelle kategori
- enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre skibsbyggere normalt opnår ved salg af fartøjer af samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

Desuden skal den fortjeneste, der tillægges ved beregningen af byggeværdien, under alle omstændigheder fastsættes på grundlag af den gennemsnitlige fortjeneste gennem et rimeligt tidsrum på normalt seks måneder både før og efter det af undersøgelsen omfattede salg, og den skal afspejle en rimelig fortjeneste på salgstidspunktet. I forbindelse med denne beregning skal alle fordrørende faktorer, som påvises at føre til en fortjeneste, der ikke er rimelig på salgstidspunktet, lades ude af betragtning.

7. På grund af det lange tidsrum, der forløber mellem kontraktindgåelsen og leveringen af et fartøj, skal der i den normale værdi ikke indregnes faktiske omkostninger, for hvilke skibsbyggeren kan godtgøre, at de skyldes force majeure, og at de ligger mærkbart over den omkostningsforhøjelse, som skibsbyggeren med rimelighed kunne have forudset og taget hensyn til, da de materielle salgs-vilkår blev fastsat.

8. Ved salg fra lande uden markedsøkonomi, særligt de lande, på hvilke Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82, (EØF) nr. 1766/82 og (EØF) nr. 3420/83⁽¹⁾ finder anvendelse, fastsættes den normale

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 89. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 839/95 (EFT nr. L 85 af 19. 4. 1995, s. 9).

værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et land med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Fællesskabet, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Fællesskabet for et lignende fartøj, om nødvendigt behørigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

Et egnet tredjeland med markedsøkonomi udvælges på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen. Der tages også hensyn til tidsfrister.

Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om det påtænkte tredjeland med markedsøkonomi, og der indrømmes dem en frist på ti dage til at fremsætte bemærkninger.

B. Eksportpris

9. Eksportprisen er den pris, der reelt er betalt eller skal betales for det pågældende fartøj.

10. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem skibsbyggeren og køberen eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil fartøjet første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis fartøjet ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori det oprindeligt blev solgt, på ethvert rimeligt grundlag.

I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem det oprindelige salg og videresalget, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris.

De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en køber, men som er betalt af en anden part i eller uden for Fællesskabet, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med skibsbyggeren eller køberen, herunder: sædvanlige transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, told og andre afgifter, der skal betales i importlandet som følge af købet af fartøjet, samt en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

C. Sammenligning

11. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenlig-

ning foretages i samme handelsled og for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt, hvorved normalt forstås salg inden for tre måneder før eller efter det af undersøgelsen omfattede salg eller, hvis sådanne salg ikke har fundet sted, enhver passende periode. Der tages i hver enkelt tilfælde behørigt hensyn til forskelle, som berører prisernes sammenlignelighed, herunder forskelle i salgsvilkår, kontraktbestemte boder, beskatning, handelsled, mængder, fysiske egenskaber og alle andre forskelle, som påvises at påvirke prisernes sammenlignelighed. Er prisernes sammenlignelighed berørt i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 10, fastsættes den normale værdi i samme handelsled som det, der gælder for den beregnede eksportpris, eller der foretages en behørig justering som hjemlet i dette stykke. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter og kontraktbestemte boder.

Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, dog således, at når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, anvendes den vekselkurs, som er gældende for dette terminssalg. Med henblik på denne bestemmelse forstås ved »salgsdatoen« den dato, på hvilken de grundlæggende salgsvilkår er fastsat, normalt kontraktdataen. Er de grundlæggende salgsvilkår blevet ændret væsentligt på en anden dato, bør vekselkursen på ændringsdatoen anvendes. I et sådant tilfælde foretages der behørig justeringer for at tage hensyn til eventuelle urimelige forskydninger i margenen for den skadelige prisfastsættelse, som udelukkende skyldes svingninger i vekselkursen mellem den oprindelige salgsdato og dato for den pågældende ændring.

D. Margen for skadelig prisfastsættelse

12. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af en margen for skadelig prisfastsættelse normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle salgstransaktioner eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser, dvs. på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle salgstransaktioner, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og hvis de i første punktum fastsatte metoder ikke vil afspejle det fulde omfang af den skadelige prisfastsættelse, der finder sted.

13. Ved »margen for skadelig prisfastsættelse« forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er margenerne for skadelig prisfastsættelse forskellige, kan der fastsættes en margen for skadelige prisfastsættelse i form af et vejet gennemsnit.

Artikel 3

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren, og »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) den virkning, salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, har på priserne for lignende fartøjer på fællesskabsmarkedet, og af b) dette salgs følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til de prismæssige virkninger af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, tages det i betragtning, om det pågældende salg har fundet sted til en væsentlig lavere pris end prisen på lignende fartøjer fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af et sådant salg er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er salg af fartøjer fra mere end ét land samtidig omfattet af undersøgelser vedrørende skadelig prisfastsættelse, kan følgevirkningerne af sådanne salg kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at a) den margen for skadelig prisfastsættelse, der er fastlagt for køb fra hvert af de pågældende lande, er højere end det minimum, som er anført i artikel 7, stk. 3, og at b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af de pågældende salg på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem fartøjer solgt til køberen af skibsbyggere uden for Fællesskabet og vilkårene for konkurrencen mellem sådanne fartøjer og lignende fartøjer fremstillet i Fællesskabet.

5. Undersøgelsen af følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde følgerne af tidligere dumping, skadelig prisfastsættelse eller subsidier; størrelsen af den faktiske margen for skadelig prisfastsættelse; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, forvolder eller har forvoldt skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at disse følgevirkninger er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end det pågældende salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives nævnte salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser i forbindelse med salg foretaget af skibsbyggere i andre lande end eksportlandet, som ikke har fundet sted til en pris, der er lavere end den normale værdi, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, vurderes i forhold til EF-erhvervsgrenens produktion af lignende fartøjer, når der foreligger oplysninger, som muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenterens salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af salget til en pris, der er lavere end den normale værdi, ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige gruppe fartøjer eller fartøjstyper, der indbefatter et lignende fartøj, og for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor det pågældende salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

- a) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos skibsbyggeren eller en umiddelbart forestående og betydelig forøgelse af denne kapacitet, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af salg til en pris, der er lavere end den normale værdi, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere eksport, og
- b) om de pågældende fartøjer eksporteres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller at prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted,

hindres, hvilket sandsynligvis vil øge efterspørgslen fra andre lande efter køb.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslaggivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er ovenhængende risiko for yderligere salg til priser, der er lavere end den normale værdi, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Definition af erhvervsgren i Fællesskabet

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet, som er i stand til at producere et lignende fartøj med deres bestående anlæg, eller som i rette tid kan foretage en tilpasning af disse til produktion af et lignende fartøj, eller de af dem, hvis samlede kapacitet til produktion af et lignende fartøj udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 6, af den samlede kapacitet i Fællesskabet til produktion af et lignende fartøj. Når producenterne imidlertid er forretningsmæssigt forbundet med skibsbyggeren, eksportørerne eller køberne, eller når de selv er købere af det fartøj, hvis prisfastsættelse påstås at være skadelig, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med skibsbyggeren, eksportørerne eller køberne, hvis a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter. I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 5

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået skadelig prisfastsættelse indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 8.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der videresender den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for skadelig prisfastsættelse og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indgives senest:

- a) seks måneder efter det tidspunkt, hvor klageren fik eller burde have fået kendskab til salget af fartøjet
 - når klageren var blevet opfordret til at afgive tilbud vedrørende den pågældende kontrakt gennem et bredt multipelt udbud eller enhver anden udbudsprocedure
 - når klageren rent faktisk afgav tilbud, og
 - når klagerens tilbud i alt væsentligt var i overensstemmelse med udbudsspecifikationerne
- b) ni måneder efter det tidspunkt, hvor klageren fik eller burde have fået kendskab til salget af fartøjet, hvis der ikke forelå en opfordring til at afgive tilbud, forudsat at der senest seks måneder efter dette tidspunkt er indgivet en hensigtserklæring om indgivelse af klage til Kommissionen eller en medlemsstat, idet denne erklæring skal indeholde oplysninger, som klageren med rimelighed kan tilvejebringe med henblik på at identificere den pågældende transaktion.

En klage kan under ingen omstændigheder indgives senere end seks måneder efter leveringen af fartøjet.

Klageren kan anses for at have haft kendskab til salget af fartøjet fra den tidspunkt, hvor kontraktens indgåelse sammen med meget generelle oplysninger om fartøjet offentliggøres i den internationale erhvervspresse.

I denne artikel forstås ved »bredt multipelt udbud« et udbud, hvor køberen anmoder mindst alle de skibsbyggere om at afgive tilbud, hvorom han ved, at de er i stand til at bygge det pågældende fartøj.

3. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for:

- a) skadelig prisfastsættelse
- b) skade
- c) årsagssammenhæng mellem den skadelige prisfastsættelse og den påståede skade, og

- d) i) for, at klageren, hvis fartøjet blev solgt efter afholdelse af et bredt multipelt udbud, blev opfordret til at afgive tilbud vedrørende den pågældende kontrakt og rent faktisk gjorde dette, og at klagerens tilbud i alt væsentligt var i overensstemmelse med udbudsspecifikationerne (dvs. leveringsdato og tekniske krav), eller
- ii) for, at klageren, hvis fartøjet blev solgt efter afholdelse af en anden udbudsprocedure, blev opfordret til at afgive tilbud vedrørende den pågældende kontrakt og rent faktisk gjorde dette, og at klagerens tilbud i alt væsentligt var i overensstemmelse med udbudsspecifikationerne, eller
- iii) for, at klageren, uden at han blev opfordret til at afgive tilbud på anden måde end som led i et bredt multipelt udbud, var i stand til at bygge det pågældende fartøj, og at klageren, hvis han havde eller burde have haft kendskab til det påtænkte køb, gjorde en påviselig indsats for at indgå kontrakt med køberen i overensstemmelse med de pågældende udbudsspecifikationer. Klageren kan anses for at have haft kendskab til det påtænkte køb, hvis det påvises, at størstedelen af den pågældende erhvervsgren har udfoldet bestræbelser for at indgå kontrakt med den pågældende køber om salg af det pågældende fartøj, eller hvis det påvises, at generelle oplysninger om det påtænkte køb kunne indhentes hos mæglere, finansfolk, klassifikationsselskaber, befragtere, erhvervssammenslutninger eller andre enheder, der normalt deltager i skibsbygningstransaktioner, og som klageren regelmæssigt havde kontakter eller gjorde forretninger med.

4. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger om følgende, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af:

- a) klagerens identitet og en redegørelse for størrelsen og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af lignende fartøjer. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet, som er i stand til at bygge et lignende fartøj, og så vidt muligt en redegørelse for størrelsen og værdien af produktionen i Fællesskabet af lignende fartøjer, som sådanne producenter tegner sig for
- b) en fuldstændig beskrivelse af det fartøj, hvis prisfastsættelse angiveligt er skadelig, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og identiteten af køberen af det pågældende fartøj
- c) oplysninger om de priser, hvortil sådanne fartøjer sælges på hjemmemarkedet i det eller de pågældende

oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde oplysninger om de priser, hvortil et sådant fartøj sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om fartøjets beregnede værdi), og oplysninger om eksportpriserne eller i påkommende tilfælde om de priser, hvortil et sådant fartøj første gang videresælges til en uafhængig køber

- d) oplysninger om den skadelige prisfastsættelses indvirkning på priserne på lignende fartøjer på markedet i Fællesskabet og det pågældende salgs følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på fællesskabserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

5. Kommissionen undersøger, i det omfang det er muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

6. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenter i Fællesskabet, som er i stand til at bygge lignende fartøjer, er givet udtryk for tilslutning til eller modstand mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, hvis den har tilslutning fra de producenter i Fællesskabet, hvis samlede kapacitet til produktion af lignende fartøjer udgør mere end 50 % af den samlede kapacitet til produktion af lignende fartøjer blandt den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktionskapacitet blandt de producenter i Fællesskabet, der er i stand til at bygge lignende fartøjer.

7. Medmindre der er truffet beslutning om at indlede en undersøgelse, undlader myndighederne at offentliggøre klagen vedrørende indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage og inden iværksættelsen af en undersøgelse underrettes regeringen for det pågældende eksportland imidlertid.

8. Beslutes det under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis de beviser, der foreligger for skadelig prisfastsættelse, skade og årsagssammenhæng og for, at et medlem af den angiveligt skadede erhvervsgren i Fællesskabet opfylder kriterierne i stk. 3, litra d), er tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse.

I relevante tilfælde kan en undersøgelse også indledes på grundlag af en skriftlig klage fra en kontraherende parts myndigheder. En sådan klage skal indeholde tilstrækkelige beviser til at påvise, at der for et fartøj er eller har været tale om skadelig prisfastsættelse, og at det påståede salg til en køber i Fællesskabet til en pris, der er lavere end den normale værdi, forvolder eller har forvoldt skade for den pågældende kontraherende parts indenlandske erhvervsgren.

9. Beviserne vedrørende både skadelig prisfastsættelse og skade behandles samtidig ved afgørelsen af, om der skal indledes en undersøgelse. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten skadelig prisfastsættelse eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen.

10. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

11. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettigg, at der indledes en procedure, skal Kommissionen med forbehold af artikel 15, stk. 2, indlede en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse eller, når der er tale om indledning af en undersøgelse i henhold til stk. 8, senest seks måneder efter det tidspunkt, på hvilket salget af fartøjet var kendt eller burde have været kendt, og offentliggøre en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

12. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse med angivelse af skibsbyggerens og den eller de pågældende køberes navn og hjemland samt en beskrivelse af det pågældende fartøj, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan give sig til kende, tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

13. Kommissionen underretter eksportøren, den eller den pågældende køber af fartøjet og repræsentative sammenslutninger af producenter, eksportører eller købere af sådanne fartøjer, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for det land, hvis fartøj er omfattet af en sådan undersøgelse, og klagerne om indledningen af proceduren, og stiller under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for eksportøren og for myndighe-

derne i eksportlandet og på anmodning også for andre involverede interesserede parter.

Artikel 6

Undersøgelsen

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og i påkommende tilfælde med myndighederne i tredjelande en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både skadelig prisfastsættelse og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig.

2. Der indrømmes parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en undersøgelse vedrørende skadelig prisfastsættelse, en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge efter den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til det pågældende eksportlands diplomatiske repræsentant. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part kan opvise en gyldig grund til en sådan forlængelse i form af særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode myndighederne i tredjelande, når det er relevant, og medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt for at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode myndighederne i tredjelande, når det er relevant, og medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt for at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver. På tilsvarende måde kan tjenestemænd fra Kommissionen efter aftale mellem Kommissionen og myndighederne i tredjelande bistå disse myndigheders embedsmænd i udførelsen af deres opgaver.

5. De interesserede parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 12, skal høres, hvis de inden

for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skriftligt anmoder om en høring og i den forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. Der indrømmes på anmodning skibsbyggeren, den eller de pågældende købere og repræsentanter for eksportlandets regering samt de klagere og andre interesserede parter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 12, lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres og indsigelser gøres gældende. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, såfremt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

7. De klagende parter, skibsbyggeren, den eller de pågældende købere og andre interesserede parter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 12, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 13, og at de anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 12, skal det, i det omfang det er muligt, sikres, at de oplysninger, som interesserede parter indgiver, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der omfatter prissammenligninger, og hvor der er leveret et lignende fartøj, skal undersøgelsen afsluttes senest et år efter indledningen af proceduren.

For procedurer, hvor et lignende fartøj er under bygning, skal undersøgelsen afsluttes senest et år efter leveringen af det pågældende fartøj.

Undersøgelser, der omfatter en beregnet værdi, skal afsluttes senest et år efter indledningen af proceduren eller senest et år efter leveringen af fartøjet, hvis sidstnævnte dato falder senere.

Disse frister suspenderes, såfremt artikel 15, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 7

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger; fastsættelse og opkrævning af godtgørelser for skadelig prisfastsættelse

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes.
2. Fastslås det efter konsultationer, at foranstaltninger er unødvendige, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående Rådet en rapport om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.
3. En procedure afsluttes omgående, når det fastslås, at marginen for skadelig prisfastsættelse er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen.
4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der er tale om skadelig prisfastsættelse, og at der forvoldes skade herved, træffer Rådet med simpelt flertal på forslag af Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om at pålægge skibsbyggeren en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse. Godtgørelsen for den skadelige prisfastsættelse skal beløbsmæssigt svare til den fastslåede margin for skadelig prisfastsættelse. Rådet træffer afgørelse senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af forslaget. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Rådets afgørelse, særlig opkrævningen af godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse.
5. Skibsbyggeren betaler godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse senest 180 dage efter, at han har fået underretning om, at den er pålagt ham, idet denne underretning med henblik herpå anses for modtaget en uge efter datoen for dens afsendelse til skibsbyggeren. Kommissionen kan indrømme skibsbyggeren en rimelig forlængelse af betalingsfristen, hvis skibsbyggeren kan godtgøre, at betaling inden for 180 dage vil gøre ham insolvent eller være uforenelig med en retligt overvåget reorganisering, i hvilket tilfælde der påløber rente af enhver ubetalt del af godtgørelsen med en sats svarende til afkastet af mellemfristede ecu-obligationer på det sekundære marked på fondsbørsen i Luxembourg plus 50 basispoint.

Artikel 8

Alternative foranstaltninger

Undersøgelsen kan efter konsultationen i det rådgivende udvalg afsluttes uden fastsættelse af en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, hvis skibsbyggeren endeligt og ubetinget annullerer salget af det fartøj, hvis prisfastsæt-

telse er skadelig, eller efterlever alternative tilsvarende foranstaltninger, som godtages af Kommissionen.

Et salg anses kun for annulleret, hvis alle kontraktlige forbindelser mellem de parter, der er berørt af det pågældende salg, er ophørt, alle vederlag, der er betalt i forbindelse med salget, er tilbagebetalt, og alle rettigheder i det pågældende fartøj eller dele deraf er overdraget til skibsbyggeren.

Artikel 9

Modforanstaltninger — fratagelse af laste- og losserettigheder

1. Betaler den pågældende skibsbygger ikke den godtgørelse for skadelig prisfastsættelse, der er fastsat i henhold til artikel 7, indfører Kommissionen efter konsultationer i det rådgivende udvalg modforanstaltninger i form af fratagelse af laste- og losserettigheder for fartøjer, der er bygget af den pågældende skibsbygger.

2. Afgørelsen om indførelse af modforanstaltninger træder i kraft 30 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og ophæves, når skibsbyggeren har betalt hele godtgørelsen for skadelig prisfastsættelse. Modforanstaltningerne omfatter alle fartøjer, for hvilke der er indgået kontrakt i en periode på fire år fra datoen for afgørelsens ikrafttræden. Hvert fartøj er omfattet af modforanstaltningerne i en periode på fire år efter leveringstidspunktet. Nævnte perioder kan kun afkortes efter afslutningen af en international procedure for tvistbilæggelse vedrørende de pågældende modforanstaltninger og i overensstemmelse med resultatet heraf.

Ved afgørelse, der vedtages af Kommissionen og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, fastsættes en liste over de fartøjer, der er omfattet af modforanstaltninger i form af fratagelse af laste- og losserettigheder.

3. Toldmyndighederne i medlemsstaterne giver ikke fartøjer, der er omfattet af modforanstaltninger i form af fratagelse af laste- og losserettigheder, tilladelse til lastning eller losning.

Artikel 10

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og har en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne meddeler så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, forudsat at disse mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

- a) forekomsten af skadelig prisfastsættelse og metoderne til fastlæggelse af marginen for skadelig prisfastsættelse
- b) forekomsten af skade og dennes omfang
- c) årsagssammenhængen mellem den skadelige prisfastsættelse og skaden
- d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at afhjælpe virkningerne af den skadelige prisfastsættelse, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 11

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos eksportører, skibsbyggere, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge deres regnskaber og efterprøve oplysninger, der er indgivet om skadelig prisfastsættelse og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke dertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og at denne ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør den meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på baggrund af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistås Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 12

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en interesseret part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Interesserede parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde ville indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en interesseret part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og at den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, underrettes den part, der indgiver dem, omgående om årsagerne hertil, og der gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, meddeles årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger i undersøgelsesresultater, der offentliggøres.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislister, officielle salgsstatistikker og toldindberetninger, eller på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

6. Er en interesseret part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan dette føre til et resultat, som er mindre

gunstigt for denne part, end hvis den havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 13

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres karakter er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelse af dem ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem denne har modtaget dem), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Interesserede parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkelig detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under helt særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, hverken rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan der ses bort fra disse oplysninger, medmindre det på et relevant grundlag og på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger kan ikke afvises på et utilstrækkeligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må ikke videregive oplysninger, som er modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles fortroligt, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 10, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Artikel 14

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, skibsbyggeren, eksportøren, den eller de pågældende købere af fartøjet og disse parter repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det er hensigten at anbefale pålæggelse af en godtgørelse for skadelig prisfastsættelse eller afslutning af en undersøgelse eller procedure uden pålæggelse af en godtgørelse.

2. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger efter stk. 1 indgives skriftligt til Kommissionen og skal være denne i hænde inden for de frister, den har fastsat.

3. Fremlæggelsen af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned før, der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om en endelig afgørelse i henhold til artikel 7. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe; men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

4. Bemærkninger, der fremsættes efter fremlæggelsen af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1996.

Artikel 15

Afsluttende bestemmelser

1. Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:
 - a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande
 - b) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelser, der følger af skibsbygningssaftalen.
2. En undersøgelse i henhold til denne forordning skal ikke gennemføres, og der skal ikke indføres eller oprettholdes foranstaltninger, når sådanne foranstaltninger vil være i modstrid med Fællesskabets forpligtelser i henhold til skibsbygningssaftalen eller andre relevante internationale aftaler.

Intet i denne forordning er til hinder for, at Fællesskabet opfylder sine forpligtelser i henhold til skibsbygningssaftalens bestemmelser om bilæggelse af tvister.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra datoen for skibsbygningssaftalens ikrafttræden⁽¹⁾.

Den gælder ikke for fartøjer, som der er indgået kontrakt om før datoen for skibsbygningssaftalens ikrafttræden, med undtagelse af fartøjer, som der er indgået kontrakt om efter den 21. december 1994 til levering senere end fem år efter datoen for kontraktens indgåelse. Sådanne fartøjer er omfattet af denne forordning, medmindre skibsbyggeren påviser, at den sene leveringsdato skyldes normale forretningsmæssige forhold og ikke har til formål at undgå, at denne forordning finder anvendelse.

På Rådets vegne

S. AGNELLI

Formand

⁽¹⁾ Datoen for skibsbygningssaftalens ikrafttræden offentliggøres i L-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.